

[Lawaetz]

nødt til på nogle punkter at gøre indrømmelser. Hr. Kaj Poulsen bliver nødt til at indrømme, at det er fornuftigt og venligt over for de unge med en eller anden indslusningsløn. Skal der komme nogle realiteter ud af det, vil jeg godt vende tilbage til, hvad jeg prøvede på at sige i min ordførertale, at hvis man ikke sideløbende drøfter langtidspaner, hjælper det hele ingenting. Det nytter ikke at uddanne alle mennesker, hvis der ikke er nogle job bagefter. Det vil sige, at hvis man virkelig tænker realistisk, skal vi have nogle langtidspaner, og samtidig skal vi drøfte den nødløsning, som vi desværre er nødt til at finde i dette øjeblik for at hjælpe ungdommen. Kan man ikke tænke så logisk, kommer vi ikke ud af stedet.

Arbejdsministeren var den mest fornuftige socialdemokrat i dag, for han havde sådan set fået fat på en af hovedideerne, nemlig at det er fornuftigt at tage nogle af de 18 mia kr. fra understøttelsen og bruge dem på en eller anden form for fornuftig beskæftigelse. Det er jo ikke altid, man har lejlighed til at sige noget venligt til arbejdsministeren, men han var sådan set den, der ligesom vendte bøtten lidt, efter at statsministeren, hr. Kaj Poulsen, og hvem der ellers kom herop, havde skældt os ud. Efter at undervisningsministeren havde banket i pulten og sagt: nu har I bare at følge med i alle mine undervisningsplaner, kommer arbejdsministeren og siger: der er vel nok en lille smule at forhandle om. Og det kan måske give os bare et gran af optimisme, navnlig hvis han falder fra det med kun at rose de to partier, som han måske kalder sine støtter. Det vil vise sig.

Mimi Stilling Jakobsen (CD):

Jeg vil egentlig gerne starte, hvor hr. Lawaetz slap: med for det første at beklage, at statsministeren ikke længere kan være til stede. Han er sikkert i sin gode ret til ikke at være her, men det er lidt kedeligt, når han går ind i debatten og kaster brand i den, og når vi andre så sidder med vores små stikord og skal til at svare, så er statsministeren her ikke.

Men nu er regeringen jo fint repræsenteret, og jeg kan så sige, at jeg synes, debatten har været præget af, at visse socialdemokrater i hvert fald ligesom bevidst har forsøgt at

se bort fra, at der faktisk er enighed om en lang række af de ting, som også er indeholdt i redegørelsen. Jeg nævnte selv spørgsmålet om udbygningen af erhvervsuddannelserne, hvad angår de rent fysiske rammer, og det er nu ikke småpenge, vi taler om; det vil enhver, der har siddet i finansudvalget, vide alt om.

Jeg nævnte ikke selv skolevejlederordningen, men det gjorde andre borgerlige ordførere, og jeg kunne også have givet den et par gode ord med på vejen. Jeg roste udtrykkeligt ministrene for, at man nu ville iværksætte en HTX-uddannelse. Og i det hele taget er der jo adskillige ting, hvorom der ikke er nogen diskussion. Men netop derfor vil man være tilbøjelig til – det vil vi også, det erkender jeg – at fokusere på de nye ting, hvor der er nogle ideologisk betingede eller principielle uenigheder.

Statsministerens tale var sådan set præget af deisen: hvis du tager dette problem alvorligt, så mener du det samme som jeg, og hvis du ikke mener det samme som jeg og peger på de samme løsninger, så tager du ikke problemet alvorligt. Det er en fuldstændig dødssyg måde at diskutere på. Derfor vil jeg også sige, at hvis det er det, der skal præge arbejdet i det udvalg, vi nu skal i gang med at arbejde i, så tror jeg nok, at vi kan sende afbud på forhånd, og det ville dog være en trist start for alle parter, måske mest for os selv.

Undervisningsministeren havde så et svar til mig på spørgsmålet om en forlængelse af praktiktiden for de unge, der har en lære- eller praktikplads, og ministeren stillede sig først og fremmest tvivlende over for, om det overhovedet var et gode for de unge. Dertil må jeg sige, at det kan nok undre mig noget; det kan man vel ikke være i tvivl om. Hvis den unge går direkte fra praktikpladsen ud i et job efter at have afsluttet sin EFG- eller lærlingeuddannelse, kan det måske være lige gyldigt, men hvis alternativet er, at man går ud i ledighed eller kommer på et beskæftigelsesprojekt, eller hvad man nu kan finde af nødløsninger, er der vel ingen tvivl om, at den unge må have større glæde af at arbejde videre i det fag, som vedkommende har valgt som sin uddannelsesvej. Det kan der vel næppe være nogen tvivl om. Det alternativ er vist hurtigt overset.